

Phép thử

Quán cũ, bàn cũ, bản nhạc cũ... Hai đen đá không đường... Tất cả đều như trước, duy chỉ có mối quan hệ của họ giờ đã khác. Cách đây hai năm, cũng tại nơi này họ đã chia tay nhau sau nhiều năm gắn bó.

Khuấy nhẹ li cà phê, anh đẩy nó về phía nàng:

- Em ổn chứ?

Nàng lơ đãng nghe nhạc, giật mình ngoảnh lại. Anh nhắc lại câu hỏi:

- Em ổn chứ?

Nàng ngẩng cao đầu tự tin:

- Em rất ổn!

Nghe nàng trả lời một cách rành rọt, anh mỉm cười, nụ cười vừa đủ để khóe môi nhếch lên một chút.

- Anh sắp cưới vợ rồi!

Ngụm cà phê vừa mới lọt qua cổ họng nàng sao bỗng dưng đắng ngắt. Thản nhiên, nàng nuốt vào trong rồi cười với anh thật tươi:

- Chúc mừng anh.

Anh rít một khói thuốc, rồi nhả khói ra ngoài một cách rất sành điệu. Những làn khói bay vòng vòng như hình trái tim:

- Cảm ơn em.

Anh nói nhỏ, đủ để nàng nghe thấy. Nàng bỗng nhiên nhìn thẳng vào mắt anh và hỏi một câu mà nàng không nghĩ là mình sẽ hỏi như vậy:

- Anh yêu cô ấy chứ?

Câu hỏi vừa dứt, nàng cúi đầu thấp xuống, đưa li cà phê lên uống vội một ngụm.

- Yêu.

Anh lại thả khói thuốc bay vòng vòng như hình trái tim.

Im lặng.

- Yêu - Anh nhắc lại dứt khoát hơn - Không yêu sao có thể cưới.

Lần này chính anh nhìn thẳng vào mắt nàng, nàng cúi thấp đầu hơn một tí, đôi tay cầm chiếc thìa khuấy khuấy vào li cà phê uống dở, một vài giọt bắn ra...

"Sao em không khóc đi! " - Chàng nghĩ thầm. "Chỉ cần bây giờ nước mắt em rơi, chỉ cần một giọt thôi, sẽ chẳng bao giờ có cái đám cưới mà anh không bao giờ mong đợi ấy nữa..."

Nàng đã ngẩng đầu lên, trên khuôn mặt nàng nở một nụ cười rất mãn nguyện. Nàng chìa tay ra:

- Chúc mừng anh.

Đôi tay nàng lạnh nhưng rất mềm!

Nàng lao ra khỏi quán. Nước mắt bắt đầu lăn dài trên má:

"Sao anh không đuổi theo em?" – Nàng nghĩ - "Chỉ cần anh đuổi theo em thôi, em sẽ quay lại và ôm lấy anh, em sẽ nói rằng em không ổn tí nào, rằng em cố tỏ ra như thế, nhưng em thực sự rất cần anh"

Anh vẫn ngồi yên. Những làn khói vẫn vẽ những vòng tròn như hình trái tim....

Tháng 2-2012

Mecghi